

Того ради бѣгай непошребна
Сѣда Бабо! кояшо не можешъ

Въ изгнаніе вѣчно осуждена,
Нишо сама себѣ да помогнешъ.

Защошо ми дойде лѣшо ново,
Коешо ми всичко обѣщава.

И ще спори на первошо слово,
Все що искамъ за негова слава.

А ты иди Бабо прерѣждава!
Защошо те уж' никой не иска.

Нишо нѣкой ще те похвалява,
Ако не щешъ върна се до вѣка.

